

CHCEME VOLIT DISTANČNĚ–SBÍRÁME PŘÍBĚHY

V roce 2002 jsem odjela na léto pracovat do Yellowstonekého národního parku v USA a tam jsem potkala svého budoucího manžela. V Severní Karolíně žiji již od roku 2004, ale s dětmi trávím v Česku a na Slovensku 6 - 8 týdnů každé léto pravidelně již 17 let. Svůj domov miluji a i mé děti mají k Česku krásný vztah. Děti znají město, kde jsem vyrostla, znají dobře své prarodiče v Praze a dokonce i prarodiče v Jičíně. Můj nejstarší syn mluví krásně česky a jeho kamarádi v USA (američtí teenageři) se pyšní magnetem s logem *Czech and Slovak School of North Carolina* na svých autech. Můj mladší syn učí své americké spolužáky ve škole vyslovovat ř (včetně jazykolamu „tři tisíce třista třicet tři stříbrných stříkaček...“) a dcera při výtvarné výchově maluje na plátno Prachovské skály a Vysoké Tatry. Co víc si můžu jako rodič přát?

Bylo to z velké části kvůli vlastním dětem, proč jsem před šesti lety založila Českou a slovenskou školu v Severní Karolíně. K založení školy mě ale částečně dovedl i můj doktorandský výzkum na téma migrace a mezigeneračního udržování zděděného jazyka, tedy například češtiny a slovenštiny v USA. Z mnoha rozhovorů s českými a slovenskými rodiči vyplynulo, že vůbec není snadné naučit děti česky v oblasti, kde neexistuje žádná česká nebo slovenská organizace. V průběhu výzkumu jsem si uvědomila, že chci udělat něco, co by prospělo konkrétním lidem; a nejen o těchto otázkách psát v akademických časopisech. A tak došlo k založení české a slovenské školy. Během doktorandských studií jsem také několik let češtinu učila na nejprestižnější státní univerzitě v Severní Karolíně, University of North Carolina at Chapel Hill. Jinými slovy, udržování a výuce češtiny v zahraničí se věnuji nejen osobně, ale i profesně.

Kromě udržování češtiny v zahraničí jsem v posledních letech aktivní také v rámci iniciativy *Chceme volit distančně*. Spolu s Dagmar Strakovou z Bruselu propojujeme krajanů a upozorňujeme na to, že českým občanům žijícím nebo i jen krátkodobě pobývajícím v zahraničí je dlouhodobě znemožňováno vykonávání jejich ústavního práva volit. Mnozí z nás, kdo žijeme v zahraničí, se o dění v Česku velmi zajímáme, do Česka často jezdíme a v zahraničí se snažíme dělat Česku dobré jméno. Přesto nám stále není umožněno, abychom se mohli prakticky podílet na rozhodování o tom, kam Česko směřuje. Jednoduché odevzdání volebního hlasu v současné době znamená pro mnohé cestování stovek či tisíců mil na nejbližší zastupitelský úřad. Například já musím za tímto účelem jet ze Severní Karolíny na českou ambasádu do Washingtonu DC, tedy 500 km, což trvá asi pět a půl hodiny autem. A pak zase 500 km zpět. Letenka stojí kolem \$200. Abych se mohla voleb zúčastnit, musím si vzít volno z práce a na cestě strávit celý den. A to je moje situace - třeba v porovnání s Texasem - relativně „zvládnutelná“. Z Texasu je to do volební místnosti 2,150 km neboli přes 20 hodin jízdy autem.

Naprostá většina evropských zemí umožňuje svým občanům volit korespondenčně. Není tedy důvod, proč by to v Česku nešlo. Jedině že bychom se všemi silami snažili zařadit mezi země, které si názorů svých občanů neváží, nebo je přímo aktivně potlačují.

Marta McCabe, PhD

Zakladatelka a ředitelka *Czech and Slovak School of North Carolina* ([web](#), [Facebook](#))

Koordinátorka krajanů v USA pro iniciativu *Chceme volit distančně* ([web](#), [Facebook](#))

Koordinátorka programu *English for International Students, Duke University Graduate School* ([web](#))

CHCEME VOLIT DISTANČNĚ–SBÍRÁME PŘÍBĚHY

<https://www.chceme-volit-distancne.cz/chci-se-zapojit>